

5

NOVEMBER, 2021

BERN, SWISS CONFEDERATION

MODERNIZATION OF SCIENCE AND ITS INFLUENCE ON GLOBAL PROCESSES

I INTERNATIONAL SCIENTIFIC AND THEORETICAL CONFERENCE

VOLUME 2

**EUROPEAN
SCIENTIFIC
PLATFORM**

TRAINING READING AND TRANSLATION SKILLS OF AUTHENTIC TEXTS AT A TECHNICAL UNIVERSITY Khymai N., Zarivna O., Shalova N.	32
ХОРИЖИЙ ТИЛЛАРНИ ЎҚИТИШДА ҚЎЛЛАНИЛГАН МЕТОДЛАР ВА УЛАРНИНГ ЎЗИГА ХОС ХУСУСИЯТЛАРИ Азимова Н.С.	35
ВИКОРИСТАННЯ БІНАРНИХ ЗАНЯТЬ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ МВС УКРАЇНИ Тюріна В.О., Солохіна Л.О.	39
ВИКОРИСТАННЯ ІГРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ ІНТЕГРОВАНОГО КУРСУ «Я ДОСЛІДЖУЮ СВІТ» Фатьянова Т.О.	41
ЗАСОБИ ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЇ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ДО ЗАНЯТЬ ФІЗИЧНОЮ КУЛЬТУРОЮ І СПОРТОМ Марченко О.В.	44
К ВОПРОСУ О КОМПЕТЕНТНОСТНОМ ПОДХОДЕ В ОБУЧЕНИИ РУССКОМУ ЯЗЫКУ СТУДЕНТОВ-БИЛИНГВОВ Ходжаева Н.Т.	47
ОБРАЗНЕ МИСЛЕННЯ ЯК ПЕДАГОГІЧНИЙ ФЕНОМЕН ТВОРЧОГО ПРОЦЕСУ Дмитрієва О.В.	50
ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ПРОЄКТНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ Я ДОСЛІДЖУЮ СВІТ В УМОВАХ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ Бондарева К.Р., Івлєва О.Г.	52
СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ЗАСТОСУВАННЯ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПІДГОТОВЦІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ Ордіна Л.Л.	54
SECTION 23. PSYCHOLOGY AND PSYCHIATRY	
ПСИХОФАРМАКОТЕРАПІЯ У ДИТЯЧОМУ ТА ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ: СУЧАСНИЙ СТАН, ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ Шерстюк С.І., Толмачов О.А., Рапча О.М.	57
ФОРМУВАННЯ ДОВІЛЬНОСТІ Й КОРЕКЦІЇ ЕМОЦІЙНОЇ РЕГУЛЯЦІЇ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА Герасімова Н.Є., Герасімова І.В.	60

Ордіна Лариса Леонідівна

канд. пед. наук, доцент, доцент кафедри соціально-гуманітарних дисциплін
Білоцерківський національний аграрний університет, Україна

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ЗАСТОСУВАННЯ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПІДГОТОВЦІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Загальною метою сучасних педагогічних технологій є активізація студентів, що у свою чергу, підвищує ефективність професійної підготовки та змінює рівень навчальної мотивації за рахунок стимулювання професійного інтересу до навчання. Педагогіка модерну була спеціалізованою, диференційованою, сфокусованою, перш за все, на друкованих джерелах. Педагогіка постмодерну спирається на новітні технології та потребує нових видів грамотності, в тому числі й мультимедійної грамотності, необхідних для оволодіння та критичного аналізу нових культурних форм.

Сучасна педагогіка застосовує різні педагогічні технології, які сприяють значному підвищенню якості освіти. Упровадження педагогічних технологій у навчальний процес сприяє не тільки вдосконаленню розумової активності студентів, а і формуванню у них творчого і креативного мислення. Творчий підхід до своєї професійної діяльності дозволяє викладачеві розширити свої можливості за рахунок інтеграції знань з навчальної дисципліни, що вивчається за допомогою використання певних педагогічних технологій [1].

Термін «технологія» має грецьке походження і означає «знання про майстерність». Проблеми упровадження педагогічних технологій у навчально-виховний процес досліджували такі вчені як С. Гончаренко, І. Зязюн, І. Прокопенко, С. Сисоєва, Г. Селевко та інші. На думку ученого В. Бикова, педагогічна технологія – це структурована організація часово-просторового функціонування педагогічної системи, яка побудована відповідно до мети та обраних методів навчально-виховного процесу [2].

Педагогічну технологію можна розглядати як результат упровадження в педагогіку системного підходу. В українській освіті для визначення педагогічних технологій застосовують таку класифікацію:

- 1) опис педагогічного процесу, який повинен привести до запланованого результату;
- 2) алгоритмізація діяльності викладачів і студентів на основі проектування всіх навчальних ситуацій;
- 3) проект процесу формування особистості;
- 4) наукове обґрунтування ефективного здійснення педагогічного процесу [3].

Педагогічні технології, на відміну від будь-яких інших технологій, сприяють більш ефективному навчанню, що досягається підвищенням інтересу і мотивації до нього у студентів. Існує величезна кількість педагогічних технологій, що розрізняються всілякими критеріями. Умовно їх можна розділити на три групи:

- 1) пояснювально-ілюстроване навчання, засноване на вербальному і візуальному поданні матеріалу;
- 2) особистісно-орієнтоване навчання, спрямоване на індивідуальний підхід і саморозвиток особистості;
- 3) розвивальне навчання, основу якого складає включення внутрішніх механізмів розвитку особистості.

У кожній з цих груп використовується кілька різних технологій навчання.

Технологія формування прийомів навчальної роботи є однією з найголовніших педагогічних технологій і рекомендується до застосування головним чином початківцям викладачам. Вона викладається у вигляді правил, зразків, алгоритмів, планів, описів і характеристик. У методичній літературі ця технологія досить широко висвітлена і систематизована.

Технологія опорних сигналів або опорних конспектів, що дозволяє систематизувати і аналізувати логічні зв'язки на основі схем. Схеми логічних зв'язків дозволяють зрозуміти закони природи. Більш складні процеси розбивають на складові опорні явища, які після побудови логічних ланцюжків дозволяють зрозуміти всю картину в цілому.

Технологія особистісно-орієнтованого диференційованого навчання заснована на поділі студентів на умовні групи в залежності від їх індивідуальних особливостей. При цьому враховуються такі чинники, як ставлення особистості до навчання, ступінь підготовленості, здатність до навчання, інтерес до вивчення предмета. На основі такого поділу формуються контрольні завдання, що розрізняються за складністю методів і прийомів виконання та діагностики результатів.

Технологія проектної діяльності полягає в організації дослідницької діяльності. Типи проектної діяльності можуть бути різні: творчі, дослідницькі, інформативні та інші. Методи допомагають зробити процес навчання більш насиченим і яскравим.

Комп'ютерні технології вносять в педагогічні технології значні корективи і надають широкі можливості для підвищення ефективності процесу навчання. Сучасна система освіти націлена на входження у світовий інформаційно-освітній простір, в якому комп'ютерним технологіям належить провідна і основна роль. Застосування інформаційних технологій в навчальному процесі дозволяє викладачеві реалізувати інтерактивний діалог з урахуванням диференційованого підходу до навчання, вибрати будь-які відповідні методи візуалізації досліджуваного предмета. Безперечно, у глобальному інформаційному оточенні ми потребуємо контекстуального розуміння та мультимедійної грамотності, які надають можливості взаєморозуміння та взаємодії між індивідами як носіями різних культур.

Важливим фактором сучасних тенденцій упровадження педагогічних технологій в навчально-виховний процес є самостійно направлене навчання - процес отримання знань, при якому студент сам приймає рішення, формулює цілі, яких хоче досягти, визначає джерела знань, обирає, здійснює та оцінює освітню стратегію.

Освітні програми вітчизняних закладів вищої освіти зорієнтовані, в основному, на державне замовлення й у набагато меншому ступені враховують потреби конкретних споживачів. Сьогодні заклади вищої освіти України усвідомили, що фахівець повинен придбати власний досвід, тобто пройти не тільки професійне навчання, професійну соціалізацію, а і навчитись креативно мислити і творчо діяти. З позицій навчання на засадах безпосереднього досвіду, досвід учасників освіти стає найважливішим джерелом її змісту, навчальний процес будується як процесуально орієнтоване навчання, засноване на рефлексивній діяльності тих, кого навчають.

До сучасних тенденцій застосування педагогічних технологій у підготовці здобувачів вищої освіти можна віднести: проблемність, професійно-практичну спрямованість, комплексність та інтегративність, прогностичність, творчу активність, креативність, відображення міжкультурних аспектів, ціннісну значимість, що індивідуально розвиває характер особистості.

Отже, на наш погляд, українська система підготовки здобувачів вищої освіти має розвиватися еволюційним шляхом, поєднуючи в собі як традиційні національні особливості (більш високий рівень фундаментальності освіти, тощо), так і сучасні тенденції розвитку світової освіти, що мають прогресивний характер, а саме: посилення ролі освіти

як способу професійно-особистісного зростання людини; гуманітаризацію змісту освіти; включення індивідуально-розвиваючих, рефлексивних, комунікативних і творчих компонентів.

Список використаних джерел:

1. С.С. Вітвицька (2005). Практикум з педагогіки вищої школи. Навчальний посібник. 398.
2. В. Ю. Биков (2008). Моделі організаційних систем відкритої освіти: монографія. 684.
3. О. Б. Голік (2010). Педагогічна майстерність: організаційно-управлінський аспект. Навчальний посібник. 242.